

Sygn. akt I C 2806/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2017r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa P. K.,

przeciwko C. S. w P.,

o zapłatę,

I zasądza od pozwanego C. S. w P. na rzecz powoda P. K. kwotę 3.134 zł (trzy tysiące sto trzydzieści cztery złote) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 2.150 zł (dwa tysiące sto pięćdziesiąt złotych) od dnia 30.08.2016 roku do dnia zapłaty i od kwoty 984 zł (dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote) od dnia 30.09.2016 roku do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.680 zł (tysiąc sześćset osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

IV nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Olsztynie) kwotę 184 zł (sto osiemdziesiąt cztery złote) tytułem tymczasowo poniesionych wydatków.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 2806/16

UZASADNIENIE

Powód P. K. ostatecznie wniósł o zasądzenie od pozwanego C. S. w P. kwoty 3.134 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1.950 zł od dnia 30 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty, od kwoty 200 zł od dnia 30 sierpnia 2016 do dnia zapłaty, od kwoty 984 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu (k. 3-4, k. 107).

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 9 lipca 2016r. doszło do uszkodzenia w wyniku kolizji komunikacyjnej pojazdu M. (...) o nr rej. (...) stanowiącego jego własność. Pozwany wypłacił powodowi kwotę odszkodowania w wysokości 4.150 zł. Powód nie zgodził się z takim wyliczeniem i uważa je za zaniżone. Powód dochodzi również kwoty 984 zł tytułem zwrotu kosztów holowania, załadunku i rozładunku pojazdu oraz kwoty 200 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie laptopa, którego koszty naprawy przekraczają aktualną wartość sprzętu.

Pozwany C. S. w P. (...) z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż naprawa pojazdu powoda byłaby nieekonomiczna. W uzasadnieniu wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi kwotę 4.150 zł, wypłacone odszkodowanie pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu technicznego sprzed zdarzenia z 9 lipca 2016 r. i w pełni rekompensuje uszczerbek majątkowy poniesiony przez poszkodowanego. Pozwany zaprzeczył również twierdzeniom powoda dotyczącym uszkodzenia laptopa marki L., a także rozmiarowi szkody poniesionej z tego tytułu. Zdaniem pozwanego na uwzględnienie nie zasługuje również żądanie zwrotu kosztów holowania uszkodzonego pojazdu. Strona powodowa nie wykazała bowiem, że należność z tytułu holowania uszkodzonego pojazdu ma związek ze zdarzeniem z dnia 9 lipca 2016 r. (k. 28-30).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 9 lipca 2016r. doszło do kolizji drogowej, wskutek której został uszkodzony należący do powoda pojazd marki M. (...) o numerze rej. (...).

(bezsporne).

Powód zgłosił pozwanemu, będącemu ubezpieczycielem sprawcy – szkodę majątkową. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał i wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 4.150 zł, rozliczając szkodę jako szkodę całkowitą.

(bezsporne; akta szkody na płycie CD k. 55, pismo k. 10).

Na skutek zdarzenia z dnia 9 lipca 2016 r. pojazd powoda został uszkodzony w takim stopniu, że koszty jego naprawy wiązałyby się z poniesieniem wydatków w przekraczających wartość rynkową pojazdu. Wartość pojazdu powoda na dzień powstania szkody wynosiła 7.200 zł, zaś w stanie uszkodzonym 1.100 zł. Wysokość szkody wyliczona metodą tzw. szkody całkowitej wynosi 6.100 zł. Określając rynkową wartość pojazdu biegły zastosował korektę z tytułu stanu karoserii w wysokości -10%.

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej J. B. – k. 60-70, opinia uzupełniająca k. 91-92).

W wyniku kolizji uszkodzeniu uległ także laptop powoda marki L. znajdujący się w bagażniku pojazdu powoda. Wartość laptopa w dniu jego zakupu wynosiła 2.099 zł, w dniu wypadku laptop miał 6 lat. Po przeprowadzeniu oględzin uszkodzonego sprzętu stwierdzono liczne uszkodzenia podzespołów, których koszt naprawy lub wymiany przekracza wartość rynkową sprzętu, co za tym idzie jego naprawa nie jest ekonomicznie uzasadniona. Po kolizji pojazd nie nadawał się do jazdy. Na miejsce wypadku została wezwana laweta, samochód został odholowany z okolic E. do I., ponieważ powód tam wtedy właśnie mieszkał. Powód poniósł koszty holowania pojazdu oraz koszty załadunku i rozładunku auta w wysokości 984 zł.

(dowód: zeznania powoda P. K. 49-50, zgłoszenia k. 19-20, k. 48, faktura VAT nr (...) k. 17, oświadczenie k. 18, rachunek k. 24)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego, powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej jego części. Oddaleniu podlegało jedynie żądanie w zakresie daty naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 984 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy, w tym aktach szkody, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu oraz na dowodzie z przesłuchania powoda. W celu uzyskania wiadomości specjalnych Sąd dopuścił także dowód z opinii biegłego, mgr inż. J. B.. Opinia ta ostatecznie nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Wprawdzie pozwany zgłosił zastrzeżenia co do korekty zastosowanej przez biegłego z tytułu stanu karoserii, jednak na skutek

opinii uzupełniającej, w treści której biegły wyjaśnił motywy pierwotnej opinii, powód nie zgłaszał dalszych zastrzeżeń przyjmując wyjaśnienia biegłego.

Wskazać należy, że pozwany co do zasady nie kwestionował swej odpowiedzialności za likwidację szkody, twierdził jedynie, iż wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota całkowicie czyniła zadość roszczeniom powoda. Pozwany odmówił natomiast ponoszenia kosztów uszkodzonego laptopa oraz kosztów holowania

Odpowiedzialność pozwanego znajduje uzasadnienie w przepisach kodeksu cywilnego, w tym art. 805 kc i 822 § 1 kc. Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się z zgodzie z zasadami określonymi w art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. – na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody pieniężnej. W przypadku naprawy szkody w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowił przepis art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c. W ubezpieczeniach majątkowych świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.). Zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Naprawienie szkody polegającej na uszkodzeniu pojazdu mechanicznego następuje poprzez zapłatę stosownej kwoty, niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, a jeżeli pojazd uległ zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje się do naprawy, albo gdy koszt naprawy samochodu jest wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku (zob. wyrok SN z 1 września 1970 r., II CR 371/70, OSNCP 1971, nr 5, poz. 93, wyrok SN wyrok z 20 kwietnia 1971 r., II CR 475/70, OSPiKA 1971, nr 12, poz. 231).

W przedmiotowej sprawie, w celu ustalenia wartości powstałej szkody w pojeździe, zasadnym było zasięgnięcie wiadomości specjalnych, toteż Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej, J. B.. Wartość pojazdu nieuszkodzonego biegły wyliczył na kwotę 7.200 zł, a pozostałości na 1.100 zł. Wnioski biegłego co do zaistnienia tzw. szkody całkowitej należało uznać za uzasadnione. Koszty bowiem naprawy pojazdu powoda wynoszące znacznie przekraczają wartość pojazdu w stanie sprzed szkody. W świetle powyższego przeprowadzenie naprawy w sposób pozwalający na profesjonalne naprawienie wszystkich stwierdzonych uszkodzeń pojazdu należy uznać za pozbawione uzasadnienia ekonomicznego. Tym samym należna powodowi kwota odszkodowania z tego tytułu winna stanowić różnicę ww. kwot pomniejszoną o sumę wypłaconego odszkodowania czyli 1.950 zł ($7.200 - 1.100 - 4.150 = 1950$ zł).

Zgodnie z linią orzecznictwa Sądu Najwyższego do ustalania wysokości odszkodowania w przypadku ubezpieczenia OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania (wyrok SN z 11.06.2003 r., V CKN 308/2001), która obejmuje nie tylko szkodę w samym pojeździe, lecz również, jak w niniejszej sprawie koszty uszkodzonych w wyniku kolizji ruchomości tj. laptopa.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządziło. Nie ulega wątpliwości, iż celem odszkodowania jest pełna kompensata, czyli naprawienie całej poniesionej szkody majątkowej. Innymi słowy odszkodowanie ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, istniejący od chwili wyrządzenia szkody

– do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem.

Zgodnie z 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W świetle wskazanych przepisów prawnych, w ocenie Sądu, uszkodzenie przedmiotu znajdującego się w bagażniku pojazdu powoda w wyniku kolizji pojazdu powoda z drugim samochodem stanowi normalne następstwo kolizji drogowej z 9 lipca 2016 r., zatem okoliczność ta nie powinna budzić wątpliwości u pozwanego. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe dało podstawy do przyjęcia, że ruchomość wskazana przez powoda znajdowała się w chwili wypadku w bagażniku pojazdu powoda. Jak wynika zarówno z dokumentów złożonych w toku sprawy jak i zeznań powoda, ruchomość ta znajdowała się w pojeździe w momencie uderzenia i powstała w nim szkoda wynika jednoznacznie z tej kolizji. Komputer w skutek wypadku został uszkodzony w stopniu w którym jego naprawa jest ekonomicznie nieuzasadniona. Należy zwrócić uwagę, iż jest to sprzęt, który podlega amortyzacji, a zatem nie można przyjąć wartości z faktur z chwili jego zakupu, jednak żądana przez powoda kwota 200 zł jest sumą z pewnością niewygórowaną i pozwalającą na naprawienie szkody w tym zakresie. Nie ulega zatem wątpliwości, że powodowi przysługuje od pozwanego zwrot tej kwoty.

W dalszej części rozważań należy się odnieść do żądania powoda zasądzenia na jego rzecz kosztów holowania i załadunku oraz rozładunku uszkodzonego pojazdu. W ocenie Sądu pozwany niezasadnie nie wypłacił powodowi z tego tytułu odszkodowania, gdyż konieczność holowania uszkodzonego pojazdu i jego załadunku oraz rozładunku pozostaje w zwykłym związku przyczynowym ze zdarzeniem, za które odpowiedzialność ponosi pozwany. Powód przedłożył dowód na potwierdzenie wysokości roszczenia z tego tytułu wykazując, iż poniósł łączny koszt holowania uszkodzonego pojazdu i załadunku oraz rozładunku w kwocie 984 zł. Pozwany holował pojazd jedynie do I., gdyż w tym momencie właśnie w tym mieście mieszkał u rodziców na czas remontu swojego mieszkania. Nie przyczynił się do powiększenia szkody z tytułu holowania pojazdu, gdyż nie holował go np. do oddalonego bardziej O.. Z tego względu zasądzone od pozwanego na rzecz powoda kwotę powyższą kwotę 984 zł tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów holowania uszkodzonego pojazdu i jego załadunku oraz rozładunku.

Tym samym na podstawie wskazanych wyżej przepisów należało zasądzić na rzecz powoda kwotę 3134 zł (1.950zł +200 zł+ 984zł), o czym orzeczono w punkcie I wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt II wyroku).

Zgodnie z art. 817 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (§ 1). Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, jednakże bezsporna część świadczenia ubezpieczyciel winien wypłacić w terminie 30-stodniowym (§ 2). Stosownie zaś do treści przepisu art. 481. § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W świetle powyższego od orzeczonej kwoty 2.150 zł Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia 30 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty. Od kwoty 984 zł Sąd zasądził odsetki od dnia 30 września 2017 r., gdyż jest to pierwszy dzień po doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu, z którego mógł się dowiedzieć o żądaniu zwrotu kosztów holowania.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 kpc, albowiem pozwany uległ żądaniu powoda w nieznacznym zakresie. Tym samym całość kosztów procesu (tj. 1.680 zł) winien ponieść pozwany. Na zasądzone koszty w wysokości 1.680 zł składa się opłata od pozwu w kwocie 80 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1.200 zł, opłata od pełnomocnictwa 17 zł oraz zaliczka na wynagrodzenie biegłego w kwocie 400 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc zdanie drugie w zw. z art. 83 ust. 2 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 184 zł tytułem wydatków (koszty wynagrodzenia biegłego (k. 78 i 98) poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa (pkt IV wyroku).

/-/ SSR Piotr Żywicki